

A Szentlélek biztatása

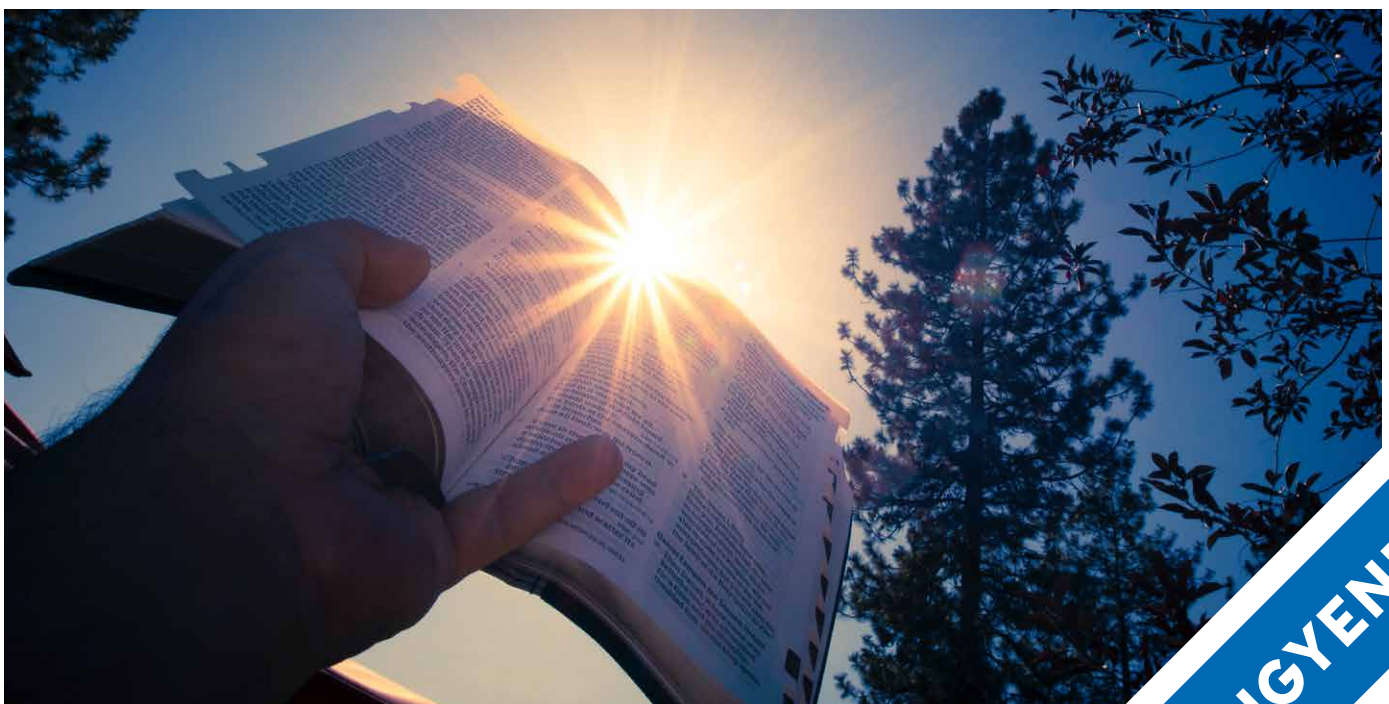
A híres szívspecialista orvos komoly műtétre készült. Több kollégája is segédkezett neki. Egyikük, aki most műtött együtt először a professzorral, csodálkozva látta, hogy az operáció előtt keresztet vet és elmélyülten imádkozik. Amikor a főorvos befejezte az imát, az új kolléga kissé gunyorosan megkérdezte: „Ennyire nem bízol magadban, a szaktudásodban, hogy Istenhez kell fordulnod kisegítésért? Nem gondoltam volna!” A professzor azonban így válaszolt: „Bízom én abban, amit tanultam, amit tudok, de az önmagában még kevés. Annyi de annyi váratlan dolog jöhet közbe és jött is már közbe, amit nem én okozok, nem én irányítok.

Éppen ezért operáció alatt annyira közel érzem magam Istenhez, hogy soha nem tudom, hol végződik az én szaktudásom és hol kezdődik az Isten működése.”

Pünkösd kapcsán, ha egy picit is belemélyedünk az ünnep lényegébe, rájövünk, hogy most mennyire más a pünkösdünk, mint az első pünkösd volt. Mi ma mindenféle elméleteket, eszmefuttatásokat összehordunk, szép és okos dolgokat, viszont az első pünkösdkor a Szentlélek mondott hatalmas dolgokat. Akkor mindenki a hatása alá került. Mi ma az értelmünkkel akarjuk magunkévá tudni a Szentlelket, első pünkösdkor, ott, a Szentlélek ragadta meg az embereket. Igazából, amiről konkrétan

beszélni lehet: „A Szentlélek hatása az emberekre: megváltozott, megtért, újjászületett emberekké váltak.” Miben állt ez? Mélyebb lett a kapcsolatuk Jézussal. Különleges módon lettek Jézus tanítványaivá. Eddig Jézus mellett voltak, most pedig Jézus van bennük. Ez a legnagyobb dolog, ami történhet egy emberrel: ha ilyen mély kapcsolatba kerül Jézussal. Ezt teszi a Szentlélek. Hidd el kedves olvasó, a Szentlélek meg akar győzni téged arról, hogy mássá kell lenned! Tudd, hogy a karácsonyi jászol, a nagypénteki kereszt, a húsvéti nyitott sír mind érted történt, a te bűneidért, a te üdvösségedért. És ez mind a Szentlélek biztatása. Elfogadod-e?

Karácson Tibor, műsorigazgató



INGYENES



10 éves a kolozsvári stúdió

Kolozsvár egyetemi város, pezseg a fiatal lelkülettől! Olyan jó látni és megtapasztalni, hogy a számtalan program mellett van energiájuk és kedvük a rádióba jönni, szombat reggel felkelni, hogy jól érzik magukat itt, tudnak és akarnak szólni a hallgatókhoz. Kérésünkre megfogalmazták és leírták mindazt, mit jelent és amit adott nekik a rádió. Köszönet nemcsak azért, mert 10 évesek vagyunk, hanem mert önzetlenül és szeretettel vannak közöttünk! Hála értük!

A rádió egy olyan terep számomra, ahol tényleg úgy vagyok jelen, hogy semmi és senki nem kötelez, hogy ott legyek, és csakis rajtam múlik, mennyire veszem komolyan a rám bízott és általam vállalt feladatokat. Ez nekem erőt ad, és önfeledten tudok szolgálni ez által, és valóban szolgálatként tudom megélni. A kolozsvári stúdióban szeretem a fiatalos lendületet, és az őszinte megnyilvánulásainkat: amikor teljesen nyíltan, élő adásban is vállaljuk, hogy „most valami leesett”, „valamit rosszul olvastam”, „elnevettem magam”, mert „valamit elrontottam”. Olyan élet-szagú lett egy-egy beszélgetős műsor, hogy élvezet benne lenni, s úgy hiszem, élvezet hallgatni, akár nekünk visszahallgatni is.
(János Kinga)



Hallhattuk többször is a Mária Rádióban: **Egy fénysugár a lelkednek!** Amiazt illeti, a rádió az én lelkemre is fénysugárként hat, és változást eredményez az életemben. Minden alkalommal egy kellemes környezet fogad, és lendületes emberek, amilyen én is vagyok. Rengeteget nevetünk, beszélgetünk és jól esett mindig őszintén megfogalmazni gondolataimat, tapasztalataimat, mert tudtam, hogy megéri. Egy teljesen új világ tárult ki számomra, amikor elkezdtem a rádiózást és mai napig is folyamatosan fejlődöm, ismereteket szerzek, megtanít jobban figyelni, türelmesnek lenni, de emellett kikapcsolódásként is szolgál számomra. Hiszem, hogy a jó Isten terve volt és Ő hívott el erre a szolgálatra, hogy adjak magamból egy kis szeletet minden hallgató számára. Nagyon jó érzés volt sokszor úgy hazamenni a Kincsesből, hogy többen is **leszólítottak**: Hallottalak a rádióban, nagyon ügyesek voltatok!", illetve a legjobb érzéssel az töltött el, mikor Édesanyával telefonálva egy-egy rádiózás után azt mondta: „A nagyszüleid végigsírták a műsort!". Ezek apró dolgok, de motiválnak, erőt adnak, és előre visznek, mert nagyon hálás vagyok! *(Ionescu Sarah Rita)*



Négy évvel ezelőtt, egy héten át, a falumból hallgathatták a szentmisét a Mária Rádió hallgatói és akkor felkértek, hogy segítsék a háttér munkában. Azután döntöttem el, hogy szeretnék önkénteskedni a rádiónál. Ebben az is sokat segített, hogy lehetőségem volt önkéntesekkel beszélgetni. Így felkerülve Kolozsvárra, nagyon örültem, hogy felkértek egy interjúra, ami által meghívást kaptam, hogy ha szeretnék, máskor is szívesen várnak! És ez így is van! Mesi mindig szívesen és örömmel vár minket nem csak adások előtt, hanem bármikor, amikor úgy érezzük, kell egy jó barát vagy csak egy kis csend. A stúdióban mindig nagy a jókedv, ami arra ösztönöz még jobban, hogy részese legyek ennek a csodának, ennek a fénynek. Mindig zavarba jövök, amikor otthon megdicsérik, vagy azt mondják, hallottak a rádióban. Ez azért is van, mert nem a dicséretszerzés vezérel, hanem azért vagyok ott, mert jól érzem magam a stúdióban, kitűnő a közösség, és ha bár egyenes adásban megy le a műsor, mégis olyan jókat szoktunk beszélgetni (még adáson kívül is ☺). Hálás vagyok a jó Istennek, hogy meghívott, és részese lehetek a Mária Rádió csapatának!

(Galaczi Gabriella)

Köszönjük mindazoknak, akik az elmúlt 10 év során a kolozsvári stúdió munkatársaiként és önkéntesiként színesítették a szürke hétköznapokat. Az ünnep nem 10 év, az ünnep maga a szívünkbe bevésődött pillanat, a kapcsolatok és kapcsolódások varázsa. Isten nélkül lehetetlen lett volna idáig eljutni. Köszönjük neki! Ünnepre és hálaadásra fel! Hamarosan koccintunk!



Nekem a Mária rádió, egy olyan út, amely visszavezetett önmagamhoz. Újra megtaláltam önmagamat ebben a zajos idegen városban. Reggeli derűt adott, amely bearanyozta az egész hetemet. Értékes embereket adott, akiktől rengeteget tanulhattam, akik elfogadtak olyannak amilyen vagyok és társaim lettek ezen az úton. *(Gál Tamara)*





„Akiket előre erre rendelt, azokat meg is hívta...” Róm 8,30

Örömmel tölt el, hogy születésnapra vagyok hivatalos, ez igazán ünnep. Az idő néha nagyon lassan telik, máskor meg rohan. Így vagyok én is vele. Azt gondoltam, soha nem jön el az az idő, amikor a Mária Rádiónál tevékenykedhettek, és lám, már 9 év telt el azóta, hogy itt lehetek.

2014 tavaszán csak ábrándoztam róla. Tudtam, hogy munkába járok és még más feladataim is vannak, család, háztartás, imaest, közösségi találkozók. Azzal vigasztaltam magam, hogy úgy sem fér bele a napi tevékenységembe. Amikor a sepsiszentgyörgyi stúdió átadása, felszentelése volt, még a közelébe se fértem, csak hátul a járda szélén álltam és azt mondtam, „Uram, ha itt kell, szolgáljak, te majd üzenj!” Egy későbbi alkalommal szóltam G. Tündének a rádió alkalmazottjának, hogy ha szükség van segítségre, hívjon. És hívott is. Érdekes módon a napi tevékenységemben is belefért, hisz 8 órára kellett munkába mennem mikor délelőttös voltam és így 6 órától 7, 50-ig lehettem adásban. Amikor délutános voltam, akkor adásba tudtam maradni 10 óráig, majd nyugdíjba jöttem és már nem volt akadály. Minden első **péntekn** éjszakai virasztáson és néha szombat vagy vasárnap is segíthettem. Nagyon szerettem bemenni a kis stúdióba. Igazán kicsi volt, mert két szék alig fért el benne, de óriási szeretet foglalta a helyet. A készülék se volt a legjobb, de Tünde megbirkózott vele mindennap és a kedves hallga-



tók észre sem vették, hogy milyen harcok folynak a stúdióban. Szeretettel gondolok mindig arra az időre. De minden **alakul**: új épület, tágasabb, szebb, új stúdió, modernbb felszerelés. Nagyon örültünk, költöztünk, szépítettünk, virágokat ültettünk. Egy új otthon volt, amibe beköltöztünk és hoztuk magunkkal a szeretetet is. Amikor azt gondoltam, hogy minden marad a megszokott kerékvágásban, akkor ott kellett hagynom mindent. Tudom, semmi sem volt az enyém, de mégis mindent annak éreztem: (a stúdió minden darabkáját, a vezetőjét, az önkénteseket, a kedves hallgatókat. Jó volt ezt a

9 évet együtt tölteni. Hálás vagyok az Úrnak, hogy része lehettem és lehetek én is. Igaz, most már a nagyváradi stúdióban szolgálok, de Pál apostollal én is vallom, hogy „Akiket előre erre rendelt, azokat meg is hívta, akiket meghívott, azokat megigazulttá tette, akiket pedig megigazulttá tett, azokat meg is dicsőítette.” Róm 8,30.

A virágocskák, amelyeket ültettem, ott öröködnék és köszöntik az érkezőket.

Isten áldja, oltalmazza és tartsa meg még számos évig a sepsiszentgyörgyi stúdiót! Boldog születésnapot!

Valter Dalma



A te néped utat tör...

Lelki zarándoklat
a Mária Rádió Világcsaládjával

A Szentföldről Európa nyugati része felé vesszük az irányt, arra a helyre, amit sok éven át „a világ oltára” néven emlegettek: a portugáliai Fatimába. Bár Európa leglátogatottabb kegyhelyének számít, sokunk számára talán még nem adatott meg személyesen eljutni oda. Története közismert, hiszen hányszor hallottunk a három pásztorgyermekről, a titkokról, a Cova da Iria-i híres napcsodáról, a *Fatimai fohászt* pedig naponta többször is elmondjuk, amikor a rózsafüzért imádkozzuk.

Fatima üzenete ma különösen is aktuális. A Szűzanya 1917-ben arra kérte a gyermekeket, hogy imádkozzanak és engeszteljenek, mert sok lélek kárhozik el. Látjuk, hogy ma mennyi ember választja inkább a széles utat, azt is, hogy mennyien zárják ki Istent az életükből. Látjuk, mennyi nehézség vesz körül – háború, földrengések, létbizonytalanság. Bár úgy tűnik, nem vár ránk valami fényes jövő, nem engedhetünk a kísértésnek és nem veszíthetjük el a reményt! Mi tudjuk, mit kell tennünk: hallgatni a Szűzanya szavára, imádkozni és engesztelni!

Vidican-Lokodi Tünde



Május az év egyik legszebb hónapja, amit anyaszentegyházunk a Szűzanya tiszteletének szentel. Ragadjuk meg ezt a rendkívüli lehetőséget, ami megadatik számunkra! Léleekben menjünk el mi is Fatimába, boruljunk le a Szűzanya elé, kapcsolódjunk össze a Mária Rádió hullámain keresztül sok millió testvérünkkel, hogy ismét átöleljük a világot imáinkkal, kérve Égi Édesanyánk közbenjárását, oltalmát!



„Út, az igazság és az élet.”



„Én vagyok az út, az igazság és az élet”. (Jn 14,1-6) mondja nekünk Jézus. Ahhoz, hogy követni tudjuk

Jézust, aki az Út, hogy életünk legyen benne, elengedhetetlen, hogy minél jobban megismerjük Őt, mint az Igazságot, és minél jobban ismerjük azokat az igazságokat, amelyeket Isten kinyilatkoztatott nekünk. A műsor a hitünk igazságait magyarázza, kiemelve azokat a témákat, amelyeket általában tévesen, vagy hiányosan, részben ismerik a keresztény hívek. Ezen kívül olyan hitbéli témákat is tárgyalunk, amelyek védelemre szorulnak. Ilyen szembotból a műsornak apologetikai jellege is van, mászóval a hitvédelem szféráját is érinti.

Vankos Alexandru



Májusban, a Szűzanya hónapjában, a Mária Rádió Világcsaládjá egy nagyszerű kezdeményezést indított el, amikor együtt ünnepelünk hallgatók, adakozók, önkéntesek és munkatársak, közösen „futva a maratont”, amit mi Mariathonnak hívunk. Idén Május 18-21. között lehetünk együtt az Erdélyi Mária Rádió hullámhosszán, hívjuk a hallgatókat, olvasókat, hogy ez alkalommal is fogjunk össze imában, adakozásban.